helt uden Afslag, uden Spørgsmaalstegn.

„Det er fuldbragt!"

Har dette Ord ogsaa noget at gøre med Helliggørelsen? Eller er det kun Forsoningen, der menes, naar vor Frelser siger: „Det er fuldbragt!"?

Her staar vi ved hans Livs sidste Kamp. Først kæmpede han dette Spørgsmaal igennem indadtil, da han blev ført ind paa det paa en Udenlandsrejse. Derefter begyndte han at fremlægge sine Erfaringer herhjemme, og det førte ogsaa til Kamp, endog med hans nærmeste Venner. Det var igen det afgjorde: „Lad os aflægge al Byrde og Synden, som lettelig hilder os". „I er døde. Vi som, jo er døde fra Synden, vi blev begravne med ham ved Daaben til Døden. Vort gamle Menneske blev korsfæstet med ham." Hvor ofte har han ikke i Tale og Skrift fremdraget disse og lignende Ord, efter at han selv havde arbejdet med dem for at trænge ind i dem og erfare deres Kraft. Disse Ord førte ham jo ikke alene til Daaben som Kraftkilden, men ogsaa til Korset. „Det er fuldbragt!" Det vidnede han om, og det vilde jeg ogsaa i Dag gerne sige til Guds Folk: Træng ind i det fuldbragte Værk ogsaa med Hensyn til din Helliggørelse. I er døde, og eders Liv er skjult med Kristus i Gud. Saa døder da de jordiske Lemmer, Utugt o. s. v. I har afsørt det gamle Menneske og iført det nye. Saa iører eder da som Guds udvalgte, hellige og elskte, inderlig Barmhjertighed o. s. v. Jeg ved, at han paa sit sidste Sygeleje ofte talte om disse Bibelord, og at hans Syn paa dem lige til det sidste var det samme, som da han kraftigst slog til Lyd for dem. Vi vil sige Gud Tak for disse Ord, og fordi han sik særlig Naade til at føre os ind i disse Ord og lukke dem op for os. Han selv vilde sige:

Din Fred i Korsets Skygge,
dit Lys i Ordets Stjernehær,
Dit Retfærds Brudesmykke,
jeg er det ikke værd.

„Det er fuldbragt!" betyder ogsaa, at Jesus har sejret over Dødens Magt for os. Der staar jo om Jesus, at han blev delagtig i Blod og Kød for os, for at han ved Døden skulde gøre den magtesløs, som har Dødens Vælde — det er Djævelen. Den Side af det fuldbragte Værk talte og skrev vor Ven meget om i de sidste Aar, og ved Guds Naade sik han paa sit Dødsleje Lov til at erfare og vidne om, at det om i de sidste Aar, og ved Guds var fuld Sandhed, da han stod overfor Dødens Virkelighed.

Korsets Ord er en Guds Kraft til Frelse for hver, som tror. Paa sit Dødsleje sagde han engang til den der sad hos ham: „Der kom en Stemme, som sagde til mig: „Nu skal du til at kæmpe med Døden." Lidt efter svarede jeg: „Det er Løgn. Jeg skal ikke engang se Døden" (Joh. 8, 51). Og Gud opfyldte sit Ord her som altid.

Saa er nu hans Liv afsluttet. Der staar paa en af Kransene Gal. 1, 24: „De prisede Gud for mig." Det er der mange, der har gjort. Lad os afholde os fra al Menneskeforherligelse. Paulus var led ved det, og vor Ven betragtede det ogsaa som en Vederstyggelighed. Men lad os prise Gud for ham. I hans Bøger og Skrifter vil hans Minde leve til Velsignelse for Eftersløgten — og i mange hjemgangnes og nulevendes Hjerter er hans Minde indskrevet med uudslettelig Skrift.

Efterskrift: — Pastor N. P. Madsens Navn, som er kendt viden om, idet flere af hans Skrifter er oversat paa adskillige Tungemaal, er ogsaa vel kendt inden for vor Kirkeafdeling. Hans Skrifter har været læst i en Række af Aar i Ungdomsforeninger, Kvindeforeninger og i Hjemmene, og der er ingen Tvivl om, at de har været til megen Velsignelse. Til mest Velsignelse har dog nok N. P. Madsens Husandagtsbog været, idet den daglig bruges ved Husandagten i Hundreder af Hjem her i Landet.

Derfor er ovenstaaende Mindeord sikkert ogsaa kærkommen og kunde vel næppe være mere sandt og træffende end af „hans mangeaarige Ven." Vi vil ogsaa prise Gud for Past. N. P. Madsen. Og lad os mindes Ordene: „Kommer eders Vejledere i Hu, som have forkyndt eder Guds Ord, og idet I betragte deres Vandrings Udgang, saa efterligner deres Tro!" Velsignet være Pastor N. P. Madsens Minde!

J. Gertsen.

Bryan om Forbud.

Under Titelen „Why I am for Prohibition" har W. J. Bryan nylig skrevet en Artikel, hvoraf vi hidsætter følgende Uddrag:

Sokrates siger, at før Folket kan ræsonere med hverandre, maa de enes om visse fundamentale Ting, som kan danne Basis for videre Meningsudveksling. Nu gælder det med Hensyn til Drikkespørgsmaalet, at det, man først af alt tager for sig, er Alkoholens Virkning paa det menneskelige System. De, som tror, vi maa have Lovgivning mod Drikkevæsenet, enten det nu er i Form af Forbud eller Indskrænkning, gaar ud fra, at Alkohol er Gift, som svækker et Menneske legemlig og underminerer dets intellektuelle og moralske Kraft.

Hvis nu denne Forudsætning er gal, saa falder derved det hele Argument for en Indskrænkning i Salget af berusende Drikke dødt og magtesløst til Jorden. Dersom det kan godtgøres, at Brugen af Alkohol er til Gavn enten for ens legemlige Velfærd, ens Intelligens eller ens Moral, vil de, som forfægter dens Brug, ikke finde nogen Vanskelighed med at forhindre de Bestræbelser, som gøres for at hidføre en Indskrænkning i Salget og Nydelsen af Stimulanser. Indrømmer man derimod Alkoholens skadelige Virkning, vil det vise sig vanskelig, for ikke at sige umuligt, at føre et logisk Forsvar for dens Tilvirkning og Salg.

Men nu er det en Kendsgerning, at der paa videnskabelig Grundlag stadig samler sig flere og flere Vidnesbyrd mod Alkoholen, og disse Vidnesbyrd har haft en meget betydelig Indflydelse paa den offentlige Opinion. Der er Anledning til at underkaste disse Vidnesbyrd en praktisk Prøve naar og hvor som helst. Tag en Gruppe paa et Hundrede unge Mænd, hvor det saa skal være i Verden; del Gruppen i to, en alkoholnydende og en ikkealkoholnydende, og det vil vise sig, at de, som ikke bruger Alkohol, staar sig bedst baade i sine Studier i Skolen og i athlethiske Idrætter. Resultatet bliver det samme, om Prøven gælder Skydeøvelser, Typesætning eller hvad som helst andet, der kræver Nøjagtighed.

Statistiken viser, at Antallet af Ulykkestilfælder er større blandt dem, som nyder stærke Drikke, end blandt dem, som ikke nyder dem. Paa samme Vis er det godtgjort, at Dødsfald i det hele er meget hyppigere blandt saadanne, som drikker, end blandt dem, som ikke drikker.

Det, som saaledes er videnskabelig fastslaaet, har til Overflod bekræftet sig i det praktiske Liv. Forretningsverdenen har gennem Erfaring lært, at den ikke-alkoholnydende Mand er at foretrække, og der er en stigende Tendens inden alle store Korporationer i Retning af at forbyde Folk i ansvarsfulde Stillinger at nyde berusende Drikke. Hvis der er nogen, som tror, at selv en moderat Brug af Alkohol er en Fordel for en Mand, som søger Beskæftigelse, saa kan han jo bare søge den Plads, han vil have, ledsage Ansøgningen med de allerbedste Anbefalinger, han kan skaffe, og saa saa føjet til: „Han drikker". Hvad tror han, at hans Udsigter vil være til at faa Stillingen? Brygere, Saloonværter og andre, som forsvarer Salget og Nydelsen af stærke Drikke, ved altfor vel, at en slig Ansøgning vilde skade Ansøgeren, og de undlader selvsagt i alle Tilfælde, naar de skal hjælpe en af deres Venner til en eller anden Post, at nævne med et Ord, at han drikker. Hvorfor skulde der under disse Omstændigheder være den mindste Tvivl om, at Alkoholnydelse er uforsvarlig baade af Hensyn til et Menneskes Helse, Sikkerhed og Fremtid i Forretningslivet?

Al Lovgivning med Hensyn til stærke Drikke er en Indrømmelse af deres skadelige Virkning. Forretning i Alkohol er stillet i en Klasse for sig selv. I en anden Forretning vil en Mand blive modtaget med aabne Arme. En Mand, som kommer for at aabne en Saloon, møder man ved Bygrænsen og underretter ham om, at mens andre Erhvervsgrene frit kan drives og udfolde sig, som de vil, maa han betale en stiv Ekstraskat for at faa Lov til at sælge sine Varer, og der er mange andre Indskrænkninger lagt paa ham. Det frengaar af alt dette, at Offentligheden erkender Trafikens Skadelighed. Men hvorfor tillades den da overhovedet?

I al Diskussion om Saloonspørgsmaalet er det et Argument, som fremfor alle andre slaar Sømmet paa Hovedet, nemlig dette, at mens den Mand, som er imod Salg af berusende Drikke, intet forlanger for sig selv, undtagen det at blive fritaget for Skade, der tilføjes ham af andre, saa forlanger den, som insisterer paa, at Salget skal tillades, noget for sig selv, som ikke kan tilstaaes ham uden Skade for andre. „D. P."

Det ny Hus.

(Af J. F. Rønne.)

Huset laa lige bag Skomagerens Have, der hvor Landsbygaaden deler sig.

Det var kun lavt og lille; smalt var det ogsaa, men Jens Jørgen og hans Kvinde havde dog stridt igennem der, og der var immerhen blevet pyntet op paa det. Nu var Taget da reelt, og der var Grundmur alle Steder saa nær som en Stump ibag. Det skinnede af Hvidting, og Træværket var lyseblaat. Paa den øverste Halvdør var der endda malet en gul Streg rundt om, men se, den var Jens Jørgen ikke kommen saa heldig fra, „desformedelst at han var bleven noget ryslende paa Haanden."

Men pænt var det.

Og saa var der Haven.

Den var jo ogsaa kun lille, men hver Plet var benyttet. Gangen var akkurat saa bred som Jens Jørgens Træsko, og mellem Stenene i Gærdet ud mod Hans Petersens Mark voksede Stenbræk og Storkenæb og Primula.

Det saa helt kunstigt ud.

„Da vi kom her," plejer Jens Jørgen at sige, „var det bare en Brink med Nælder og Skarntyder og andet Skidt; nu er den rent ud forbavsende, for der er Rabarbere — ja! De tror mig kanskesens ikke, naar jeg rent ud siger, at de er tykkere end som mit Skovleskaft, desformedelst det meget Møg; og det er dog forbavsendes, at der kan sælges Kirsebær, som forgangent Aar for 5 Kr. og 35 Øre.

I Krogen mod Skomagerens Have, under Hylden, er der en Bænk med en lille, kuppelklippet Tjørn for hver Ende — „desformedelst at man ikke skal klat ned" — De Tjørn bliver hver Lørdag Aften gaaet efter med Anes Saks; og Flintestensdysjen i Pæonbedet, der er saa stort som et Sybord, bliver kalket tre Gange om Aaret — „for man skal immerhen holde sig net", siger Ane og tørrer Hænderne i Forklædet.

Ud mod Gaden er intet Hegn. Der staar en Række Stolper, hvorpaa Fiskegarnene hænger til Tørre, og nu kan man hver eneste Sommeraften se Ane gaa frem og tilbage bag Garnene i Færd med at ordne og bøde, mens Jens Jørgen sidder paa Bænken med Benene forsigtigt ind under den for ikke at træde paa Pæonen, som falder lidt langt ud. Med Armene forslagte over Brystet og Piben i Munden, altid i samme Stilling, sidder han der efter Dagens Slid og nyder sit Hjem.

Langsomt og sindigt gaar Snakken mellem de to.

Ordene kommer, som gnedes to Træflader ganske langsomt og under stærkt Pres mod hinanden.

De har egentlig kun to Emner — Emner, som de aldrig bliver trætte af: Peder og Huset.

Peder er deres eneste Barn.

Standser Folk paa Gaden uden for Garnene og giver sig i Snak med de to — og det gør Folk ofte, for de har alle god Tid — saa skal det aldrig fejle, at Ane har ledet Talen hen paa „vor Peder", og gerne afslutter Jens Jørgen den — som oftest efter at vedkommende er gaaet — med den Bemærkning: „Det er dog forbavsendes med den Dreng."

Hans Forbavselse har været lige stor og uskrømtet fra den Stund, Drengen for 21 Aar siden kom til Verden, og indtil denne Dag.

Inde paa Kommoden staar et Kabinetsbillede af „vores Peder". I Marineuniform med Huen kækt i Nakken sidder han der i en Ramme med Sneglehuse, som Ane har ofret 1 Kr. og 50 Øre paa.

Hver Morgen lister Jens Jørgen hen foran dette Billede, inden han gaar til Stranden. Han tager det op og ser en Stund paa det, viser saa forsigtig Støvet af det med sit Ærme og anbringer det nøjagtigt paa samme Plads.

Men Ane har et andet i Visitkortsformat i sin Kjolelomme, indsvøbt i mange Lag Avispapir, og det hører til hendes største Glæder, naar hun saar Lov til at vise det frem.

Har hun snedigen fundet en Anledning og med travle Fingre viklet det ud af Papiret og stukket det frem gennem Garnene, staar hun med spillende, forventningsfulde Øjne og tripper utaalmodig efter at fange de Lovord, der maatte falde.

Men Jens Jørgen siger ufravigelig henne fra sin Bænk:

„Er det nu ikke forbavsendes, at de kan nære sig med den bare Hals," og uvilkaarligt strammer han sin egen uldne Halsklud.

Det var nær St. Hans.

Jens Jørgen stod ved Stranden og tjærede. Saa ser han Ane komme. Naar Ane er i Fart, ser det paa Afstand ud, som om hun trillede.

„Det er dog forbavsendes", siger Jens Jørgen, „i den Hede" — og han lader forventningsfuldt Tjærekosten synke. Men han gaar hende ikke i Møde.

Ane kan ikke faa Vejret, roder kun i sin Kjolelomme, indtil hun endelig hitter et Brev frem.

Jens Jørgen tager det forsigtigt med sine tjærede Fingre, ser paa Konvolutten, vender og drejer det.

Saa faar Ane Vejret igen og Stemmen:

„Han er bleven — han — er bleven forlovet, Jens Jørgen", og hun sætter sig plat ned og giver sig til at græde.

Men Jens Jørgen bliver ved at vende Konvolutten, medens han mumler: „Det er dog forbavsendes."

For første Gang i 20 Aar holder Jens Jørgen Fyraften midt paa Eftermiddagen.

De sidder begge to paa Bænken, Jens Jørgen dog halvvejs paa Tjørnen, trykket ind i Skomagerens Hyld læser Ane om igen det betydningsfulde Brev:

„Kære Forældre!

Jeg skal hermed lade eder vide, at jeg er frisk og det gaar Godt med tjenesten nu skal vi snart paa lang Fart og de siger at vi skal til Rusland og det bliver Pladser mener jeg. Jeg har havt Land Lov fem gange og jeg skal nu underrette eder om at jeg er bleven Forlovet med en Pige som hedder Emma som er meget smuk og som er en god Pige. Kære Forældre jeg er meget Lykkelig og hun tjener hos en flot Herre paa Bred Gade som har saadan et fint Hus. Kære Forældre jeg tænker tit paa mit Hjem om i siger noget. Om der var Plads saa kunde vi gifte os og bo hos eder ...."

Fortsættes paa sidste Side.

Spred den rigtig

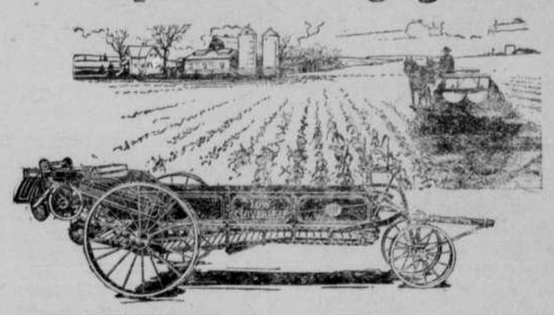

DERSOM De agter at sprede Gjødsel paa Deres Agre, spred den saa rigtig. De behöver ingen Gjödselspreder for blot at kjöre Gjödslen ud, dertil kan De bruge Deres Vogn. Dersom De er tilfreds med at have Gjödslen spredt ujevnt og i Klumper, da behöver De ingen Spredemaskine. En Spreder bör give Gjödslen to Slag for at sönderbryde den i fine Dele og Smaastykker, og dække Jorden med et jevnt Lag af Gjödsel. Low Corn King, Low Cloverleaf, og Low 20th Century Spredemaskiner er fabrikeret med just det Formaal for Øie.

Hertil kommer endvidere at disse Spredere er letbyggede og letlöbende, lette for Hestene og dog stærke nok til at udföre förste Klasses Arbeide.

Med disse Fordele er det naturlig at foretrække International Harvester Spredemaskiner. Der findes ingen Spreder, som sönderbryder Gjödslen finere eller fordeler den jevnere, eiheller Spredere med stærkere Maskindele, hvor Styrke er nödvendig.

Naar De tænker paa at anskaffe en Spreder, skriv saa et Par Ord til os, og vi vil hjælpe Dem til at faa nöiagtig Kjendskab til de letbyggede, letlöbende og vidtspredende I H C Spredemaskiner.

International Harvester Company of America
(Incorporated)
CHICAGO USA
Champion Deering McCormick Milwaukee Osborne Plano

Vil De köbe eller sælge?

Dersom De ønsker at købe, sælge eller bytte Ejendom i By eller paa Land, da føler vi os forvisset om, at vi kan være Dem til Tjeneste. Vi har flere gunstige Anledninger i og omkring ved Blair at byde paa.
Besøg eller tilskriv

Robinson Realty, Blair, Nebr.

Dampskibsbilletter

til og fra Europa
med
Scandinavian-American Linien
faas hos
Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

De er stærke som Jern—

Mayer

HONORBILT SKOLE SKO

Spørg Kjøbmanden efter Mayer Sko. Se efter Handelsmærket paa Saalen

F. Mayer Boot & Shoe Co., Milwaukee, Wis.

Dana College,

Blair, Nebraska.

Begynder den 26. September. Der tilbydes Undervisning i følgende Afdelinger:

I. Proseminariet eller forberedende til Præsteskolen, fire Aar.

II. Normal Afdelingen for vordende „teachers".

III. Akademisk, fireaarigt Kursus, der giver Adgang til Universiteter og Colleges.

IV. College, de to første Aars Arbejde.

V. Handelsskole, to-aarigt Kursus.

VI. Musikskole, to-aarigt Kursus.

VII. Højskolen, hvor Eleven kan tage de Fag, der trænges mest, uden noget særligt Hensyn til Eksamen. I denne Afdeling lægges særlig Vægt paa Engelsk for indvandrede Landsmænd.

Skolen er anerkendt af Staten Nebraska og har Ret til at udstede Diplomaer og „Certificates" til „teachers".

Ale Forespørgsler besvares med Glæde.

☞Skriv efter Katalog.

L. A. LAURSEN.

Agenter ønskes,

baade Mænd og Kvinder, til at sælge gode Ting, som behøves i ethvert Hjem. God Fortjeneste. — Skriv til **H. & A. Nyberg Co.**, 5444 N. Clark St., Chicago, Ill.

GODTKØB PAA MONTANA LAND. 9000 Acres.
Den berømte Helena Dal i Montana. Kan ses fra Stats Capitolet.
Alle Størrelser paa Farme: 40, 80, 160, 320 & op.
Kreatur-„Ranches".
VIGTIGT;
Helena Dalen har den længste Kornavlsæson i Montana, det frugtbareste Jord, rigelig Regnfald, stor Kornafgrøde og glimrende Markeder.
Lave Priser. Lang Tids Afbetaling Lave Renter. Skriv paa Engelsk efter fri Beskrivelser og Prisliste.
Køb direkte og spar Penge. Skriv til:
WESTERN STATES LAND AND DEVELOPMENT CO.,
Helena, Montana.

Det sker ikke om De lader os reparere Deres Uhr. Vi er Specialister med 20 Aars Erfaring, uddannet i Danmark, Tyskland, England og Amerika, og derfor i Stand til at behandle Deres Uhr bedre end nogen anden, og Prisen bliver ikke større, om De end beregner Forsendelsen (Insured mail) cirka 10c.

GEO. CHRISTIANSEN,
402 Rose Bldg., Omaha, Nebr.

Land tilbydes danske Farmere paa særdeles gode Vilkaar.

En stor Bank ejer flere 10 og 20 Acre Tracts i en dansk Koloni i den berømte „South San Joaquin Irregation District", som den ønsker at sælge til Danskere paa mange Aars Afbetaling. Banken vil forstrække eventuelle Købere med Penge til at bygge for, købe Kreaturer og lign., hvis ønskes.

For nærmere Oplysninger tilskriv

J. S. Jensen,
Room 4. I. O. O. F. Bldg.
Stockton, Cal.

Automobile Squadron No. 4

of the

Nebraska Dry Federation

will traverse Washington County

FRIDAY, OCTOBER 13

STREET MEETINGS will be held as follows:

Herman - - 10:00 A. M. Blair - - - 1:30 P. M.
Kennard - - 2:45 P. M. Arlington 4:00 P. M.

The Greatest Issue of the Campaign

will be discussed by Able Speakers.

COME OUT AND HEAR.

Nu er det Tid

at arbejde for Udbredelsen af vore Blade. — For at lette Arbejdet for Abbonnentsamlere tilbyder vi — foruden de sædvanlige liberale Vilkaar — at sende Bladet

Frit til Nytaar

til enhver ny Holder, naar Bestillingen ledsages af Forskudsbetaling for et Aar.

Dette Tilbud gælder „Danskeren", „Kirkebladet", „De Unges Blad", „Børnebladet" og „The Little Lutheran".

Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.